
PfS RÓNAI LÁSZLÓNÉ

LELKI ÉRINTÉSEK Dr Gyárfás Ágnessel a múltból, mely időtlenül hordozza magában a jelent s a jövőt egyaránt.

Mottó:

*Aranyasszony állt kerek udvarának közepén.
Erős szelek fújták, orkán is szaggatta,
De Ő csak állt, arcán mosollyal,
adakozó kezekkel.
Egyszer csak elillant, hátra hagyva fényes udvarát, az iskolát,
S egy jobbá tett világot, mely felé szárnyait őrzően tárja, s rója csillag útjait !*

Amennyire tudati, legalább annyira lelki kapcsolatot is jelentett számomra ismeretségünk 32 éve. Bár az EMBER állandóan az idővel méri életét, valójában az időtlenség a fő dimenziója. Most így érzem Ágikát, aki eltávozott ugyan, mégis folyamatosan érzékelhető a jelenléte. Tudom, ezzel nem vagyok egyedül.

Vissza tekintve ezekre az időkre, a hála, a szeretet, és a meghatottság szorongatja torkomat. A lelkembe felgyúlt hazaszeretet, a megcsillanó rácsodálkozások a világ igazi arcára, mély gyökereinkre, melyek reményt keltenek egy emelkedett, közös jövőkép látomásához. Kijelölik a célt és az életút szakaszt, a „hogyan” és azokat is, akikkel együtt megyünk tovább az úton.

Maradt néhány kétség is bennem: miért kellett azoknak így történni? A válasz rögtön készen áll: semmi sincs véletlenül és mindig az akkori legjobb tudásom szerint cselekedtem! Gondolok itt arra a kézzel megvarrott, gyönyörű magyar viseletre, melyet nekem készített és én soha nem vettem föl. Leginkább azonban, az a fájdalmas belső kiáltás, hogy abban a néhány hónapban, amikor még nem volt együtt a teljes támaszt nyújtó családjával, de a betegség első jelei már láthatóan kezdtek megviselni, akkor én az

óriásira dagadt, fájdalmasan begyulladt térdem kínjait próbáltam enyhíteni leginkább! Hiába, időnként nem értjük, mi miért történik velünk!

Meghatározó emlékem marad, amikor felidézte azt a sorsdöntő éjszakát, amikor hajnalra már tudta, hogy a tudós társadalomban addig kedvezően fogadott, köztisztelőben álló szerepét felcseréli egy kockázatokkal, veszélyekkel teli, de legbelül már régóta kiérlelt ISKOLÁNAK a tervére, s a megvalósítására. Érezte, a tét óriási saját életében is, ezért – mint oly sokszor – BOLDOGASSZONYHOZ fordult imájával, segítsen a döntésben! Nem csalatkozott! Félreérthetetlen jeleket kapott, útja már ki volt jelölve ÉGI TÁMOGATÁS MELLETT!

Ilyen erős hittel vágott neki önzetlenül, e nemes útnak! Ez sugárzott belőle, amikor az újdonság erejével ható érveivel nyíltan tudtára adta az arra fogékony embereknek a felemelő célokat és az oda vezető út lehetőségeit.

A fogadtatás – nem remélt módon – elsőprő erejű volt! Miskolcon, országosan és határainkon túl is! A tanulni vágyó ifjak és vének, a másképpen gondolkodó tanárok, hírneves professzorok, s a társadalomnak azon része, ahol már régóta csak egy szikrára várt a szunnyadó parázs! Ezt a lángot ma is megtartotta ez az iskola, s az udvarát jelentő támogatók köre!

Aki egyszer ennek a lángnak büvkörébe került, többé nem hagyta el, vagy ha mégis másfelé vitte útja, mindig derűs mosolyt csal arcára az emlékezés!

Én az előbbiekhöz tartozhattam, melyet ma is köszönök a Jó Istennek! Ha nem találkozom Ágikával azon az emlékezetes banki munkanapon, az életem ma jóval sekélyesebb, szegényebb volna!

Dúskálva a sok szép emlék között, ma is fontos állomásnak tartom azt a délutánt, amikor Diósgyőrben, a Vár utcai iskolánk egyik irodájában azon tűnődtünk, hogyan is lehetne

érdemben választ keresni a trianoni diktátum szörnyűségeire, ha magát a Trianon Törvényt egyikünk sem látta még?

Végül Ágika munkatársa, Fazekas Lászlóné – Kiszely István segítségével – megtalálta az interneten, s kinyomtatva a kezünkbe adta az 1921. évi XXXIII. Törvénycikket, a Trianoni Békeszerződés teljes szövegét, 123 oldalon! Olyan érzésünk volt, hogy ezennel feladatunkká vált megtalálni a joghézagokat is a magyarság valós sérelmei védelmében! Lázasan munkába fogtunk Ágikával közösen. Elkezdtük mondatról mondatra, oldalról oldalra kritikusan elemezni a gyászkeretben megjelent törvény szövegét. De az idő későre járt, s mi úgy döntöttünk, hogy másnap folytatjuk tovább. Reggelre azonban legnagyobb csodálkozásomra Ágika közölte velem, hogy egész éjjel dolgozott rajta, és megszületett az:

EGY ÉJSZAKÁRA SZEMBESÜLTÉM A TRIANONI TÖRVÉNNYEL
című, mélyen elemző munkája!

Az írás hamarosan e-mailen meg is érkezett hozzám és érdeklődve olvastam, a sok – pontos számmal és oldallal megjelölt – törvénycikket és paragrafust, amelyek láthatóvá tették a velünk ellenséges világhatalmak megdöbbenő, igazságtalan rendelkezéseit! Ágika javaslatára én elkészítettem egy másik nézőpontból a PETÍCIÓ szövegét, majd a Magyarok Világszövetsége Elnöksége mindkét írást megtárgyalta szakavatott tagjai által. A végeredmény az volt, hogy Botos László barátunk az USA-ban lefordította angol nyelvre a megszületett közös anyagot és az MVSZ pedig továbbította azokat az aláíró országok nagykövetségei és az ENSZ felé is.

Nos, a végeredmény kiábrándító volt, de mondhatnám úgy is, hogy várható volt. Semmilyen nyilvános reakció nem érkezett rá! Így történt, hogy innentől kezdve évekig én is részese lehettem megszólalásaimmal az MVSZ Trianoni szekció üléseinek.

Kedves emlékeim közé tartozik, hogy Pap Gábor, iskolánk akkori tanára javasolta, hogy az „Attila regényt”, vagyis Gárdonyi Géza: Láthatatlan ember című, ma is kedvenc

könyvemem meg kellene jelentetni privát kiadásban.

Ezt a feladatot magamra vállaltam és összesen 3000 példányban kiadattam a művet, melynek előszavát Pap Gábor művészettörténész írta meg. (Ezen felbuzdulva, később még 2 db énekes könyvet is kiadtam, Ágika segítségével.) Ez a könyv sok felé eljutott térítés mentesen a magyarság részére, határainkon belül és túl. Szívet melengető élmény volt például, amikor egy korabeli karácsony délelőtt, Attila fiammal együtt 100 db könyvvel az autónkban váratlanul megérkeztünk a Miskolc-Tapolcai árvaházba, ahol a gyermekek éppen a fa díszítésével és a karácsonyi illatú mézes sütemények készítésével voltak elfoglalva. A jelen lévő nevelő tanár örömmel fogadta a fa alá kerülő ajándékkönyveket, a gyerekek pedig csoportosan jöttek segíteni azokat az épületbe behordani.

Ezekből a könyvekből sok Miskolc környéki általános iskola könyvtárába is juttattunk, melyből – a tanárok és Ágika közös ötlete alapján iskolánk - az V.-VIII. osztályosok számára pályázatot hirdetett!

A feladat az volt, hogy az „Attila regényt a gyermekek olvassák el a nyári szünidőben és készítsenek belőle egy fogalmazást. Ezeket tanáraik minősítsék és osztályonként az első 3 legjobbat küldjék be hozzánk. Nekünk pedig osztályonként az első helyezetteket meg kell nevezni, akiket tanáraikkal és szüleikkel együtt meghívunk székházunkba egy ünnepi díjátadásra. A pályázaton több iskola is részt vett, így például a Diósgyőri Református Általános Iskola, s az arnóti iskola is. Az én feladatomból volt, hogy részt vegyek az első helyezettek elbírálásában, és jutalomkönyvek szétosztásában az ünnepségen. Az örömben ürem is vegyült, mert a dolgozatok egy része világosan mutatta, hogy voltak, akik csak az interneten talált tartalom „kiollózásából” készítették el a dolgozatukat. Ezért az ünnepi díjátadásra én egy kis írásommal készültem, melynek címe volt: A könyv szeretete életünkben. A pályázat sikerének tartottuk azt is, hogy behozta iskolánkba a fiatal korosztályt is, egy jó együttműködés által.

Ez az iskola jelentette nekem a tanulás és a tanítás státuszát is. 2019 nyarán történt, hogy Elnök asszonyunk előadása közben felfigyeltem

arra a közlésére, hogy Bárány Péter több mint 200 évvel ezelőtt lerakta a Magyar Lélektudomány alapjait, még hozzá „tisztán” magyar nyelven! Ezt ne felejtjük el – mondta! Erről én még soha nem hallottam! Előadás után elkezdtem hát faggatni Ágikát – mint oly sokszor – a titokzatos Bárány Péterről. Amit mondott, nagyon megtetszett! Megkérdeztem tőle, hogy taníthatnám – e ezt a művet a Magyar Lélektudomány története tantárgy kereteiben? A lelkesedés közös volt, hiszen közben az is kiderült, hogy e díjnyertes, kéziratos munka 200 évig eltűntnek volt nyilvánítva a magyar tudományos közéletben. Dr Gyárfás Ágnesnek köszönhetjük, hogy 1986-ban, módszeres kutató munkája révén megtalálta a MTA Könyvtárában:

Bárány Péter: Jelenséges lélek=mény címmel! Bárány Péter munkájában az addig használt pszichológia szó helyett, mindenhol „lélek” kifejezést használt és még számos általa képzett, vagy újított magyar szót is, egy új magyar tudományág : a BÖLCSELET alapjait lerakva!!! Ezután Ágika lefotózta a 288 oldalas kéziratot és hosszú hónapok munkájával elemezte hangtanilag, szótanilag, mondattanilag a minél jobb megértés érdekében, hiszen azt 1791-ben írták! Végül rendszerbe foglalta és 1990-ben kiadta a művet az MTA, 800 példányban! Az évek folyamán pedig Ágika megtalálta a szerző hiányos életrajzi adatait, s privát kiadásban megjelentette Bárány szerzteágazó, sokszínű munkássága - általa felkutatott - további termékeit is!

Nos, ezek után BÁTTRAN KIJELENTHETJÜK:

***HA ÉLETÉBEN SEMMI MÁST NEM TETT
VOLNA, DR GYÁRFÁS ÁGNEST A MAGYAR
TUDOMÁNYOS VILÁGNAK AKKOR IS
ELISMERT SZEREPLŐJEKÉNT KELLENE
SZÁMON TARTANIA AZÉRT, AMIT BÁRÁNY
PÉTER MUNKÁSSÁGÁBÓL RÁNK
HAGYOMÁNYOZOTT!!!***

Ismerjük, nem kevesen vannak, akik sokkal kevesebbet raknak le a tudomány asztalára, mégis „jól megélnék belőle! Ez a keserű valóság!

MÉGIS, ha lelkem legmélyébe nézek, a leginkább azok az őszinte, közös esti (akár telefonos) beszélgetéseink érintenek meg a legjobban ma is, amikor örömeinket és bánatainkat osztottuk meg egymással.

Ez utóbbit leginkább hazánk sorsa miatt érzett aggodás, a ma is kitapintható támadások, ferdítések, letagadások és a sok sóhajtással vegyített közös kiút keresések tették ki.

Az örömeink azonban azok voltak, amikor mindezek a fényes oldal felé fordulva, **BOLDOG ÖRÖMMEL** érintettek meg minket és mindenért kárpótoltak!

**KÖSZÖNETEM MINDEZÉRT!
A JÓ ISTEN ÁLDJA MEG GYÁRFÁS
ÁGNEST PORAIBAN IS!**

Miskolc, 2021. november 18.
Rónai Lászlóné

PhS Rónai Lászlóné

GYÁRFÁS ÁGNES

Egy éjszakára szembesültem a Trianoni Törvénnyel

Jó barátunk Csibi Károly előállt azzal az ötlettel, hogy meg kellene szervezni egy brüsszeli tüntetősorozatot azzal a leplező szöveggel, hogy: csak annyit kérünk tőletek, amennyit megígértetek

AUTONÓMIÁT!

Ő már hallotta többször is, vélekedett, hogy a törvény gondoskodott az elszakított területek népéről is, vagyis a határon kívül rekedt magyarságról, mert – folytatta tovább okfejtését, egyébként is lehetetlen, hogy a törvény ne gondoskodjék mindkét félről.

Így lehet ez, adtam igazat, csak meg kell találnunk a törvény szövegét, és benne azt a fontos mondatot, amelyet elszakított testvéreink érdekében a transzparensünkre írhatunk.

A Trianoni Törvényt Kiszely István segítségével munkatársam Fazekas Lászlóné megtalálta az Interneten is, s kinyomtatva a kezembe adta.* Azonnal bemásoltam együttgondolkodó lelki társnőmnek Rónai Lászlónénak, hogy elolvassa Ő is, és ha megtaláltuk a magyarság védelmére irányuló cikkelyeket, akkor vitassuk meg, mit írunk a transzparensre és szervezzük meg a folyamatos tüntetősorozatot Brüsszelben.

Otthon elővettem a fekete gyászkeretes törvényt és tüzetesen végigolvastam. A 123 oldalas "olvasmány" a fél fogamra is kevés, most, mégis reggel nyolckor sem fejeztem be, csak abbahagytam, mivel szakadatlanul ömlő könnyeim meggátoltak a gyors olvasásában.

Mára lezártam lelkemben a könnyek ólomajtós celláját, s kísérletet tettem arra, hogy kívülállóként, mint egy szakdolgozatot elemezni tudjam. Elsőként történeti példát kerestem, amellyel összevethetem.

Asszurpanipál és a legyőzöttek. A Behisztumi sziklafal feliratának szellemisége.

A három nyelvű felirat felsorolja azokat az országokat, amelyeket a nagy király legyőzött, s valamennyinek királya lett, továbbá kitér a fejedelmi família őseinek bemutatására az égi eredet feltüntetésére. A turáni népeket irtották, a maradékot elhajtották régi hazájukból. A kultúrkincseket elsajátították, a kultúra fészkeit enyészetnek adták. Hadtesteket képeztek ki válogatott kínzásokra, például az elevenen történő megnyúzásra.

A Nagy hatalmak és a legyőzöttek

Annak a turáni népnek, melyre az asszírok Kr. e 600 táján végső csapást igyekeztek mérni, és teljesen letörölni Eurázsia térképéről írmagja maradt, amely Európa közepén virágba szökkent és megőrizve ősi kultúráját megnemesítette a neolitikumból itt maradt barbár törzseket. Ez a nép a magyarság, melynek égi származású királyi családja áttündériesítette a földhöz tapadt szellemiségű örgrófságok és császárok nagyravágyó, kezdetleges vezetőrétegét.

Az asszírok által szervezett turáni irtómunka Trianonban hatalmas csatát nyert, amelynek egyetlen törvénnyel vetették meg az alapját. Ez a törvény Magyarországon gyászkeretben jelent meg az 1921-es törvénykönyvben.

Az 1921. évi XXXIII. törvénycikk a trianoni békeszerződés, teljes szövege Kik írták alá a békeszerződést

* www.trianon.hu

BÉKESZERZŐDÉS

Az Északamerikai Egyesült Államok, a Brit Birodalom, Franciaország, Olaszország és Japán, amely Hatalmakat a jelen Szerződés Szövetséges és Társult Főhatalmaknak nevez,

Belgium, Kína, Kuba, Görögország, Nikaragua, Panama, Lengyelország, Portugália, Románia, a Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám és Cseh-Szlovákország, amelyek a fentebb megnevezett főhatalmakkal együtt a Szövetséges és Társult Hatalmakat alkotják, egyrészlől; és Magyarország másrészlől;

Ilyen világosan soha nem szembesültem azzal a ténnyel, hogy kerek világ állt velünk szemben. A szomszédok mind, kivéve Ausztriát. Ausztria ugyanis nem szerepelt a felsorolásban.

Viszont Magyarország testéből Ausztria is kapott egy jó harapásnyit. Ha a soproniak nem tiltakoztak volna, és nem rendeznek népszavazást, ma Ausztriát védenék a keleti barbár behatolók ellen.

A Békeszerződés fogalmazói tudták, hogy "1918 évi november hó 3-án Ausztria-Magyarországnak fegyverszünetet engedélyeztek..." a törvény tisztázta, hogy a háborút Ausztria-Magyarország kezdeményezte 1914. július 28-án Szerbiához intézett hadüzenetével, melyhez Németország is csatlakozott. (a törvény 2. oldala)

A háborúból tehát együtt léptünk ki Ausztriával, s a háborúba is azért léptünk be, mert Szarajevóban meggyilkolta egy szerb provokátor a Habsburg trónörökös. Hihetetlen, hogy Ausztria is, Szerbia is az "egyrészlől" lévő oldalon találhatók, egyedül Magyarország lett az I. Világháború egyedüli vesztese, a "másrészlől" állam. A Nemzetek Szövetségének Egységokmánya (2-10. oldal)

Itt a győztesek szerveződése történt egy tömbbe, ahol annál jobb volt egy országnak, minél inkább középre került. A fejezet végén felsorolták a Szövetség tagjait.

FÜGGELÉK

I. A Nemzetek Szövetségének eredeti tagjai:

Északamerikai Egyesült Államok, Belgium, Bolívia, Brazília, Brit Birodalom, Kanada, Ausztrália, Délafrika, Újzéland, India, Kína, Kuba, Ecuador, Franciaország, Görögország, Guatemala, Haiti, Hedzsasz, Honduras, Olaszország, Japán, Libéria, Nikaragua, Panama, Peru, Lengyelország, Portugália, Románia, Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám, Cseh-Szlovákország, Uruguay.

Az Egységokmányhoz való csatlakozásra meghívott Államok: Argentínai Köztársaság, Csile, Kolumbia, Dánorság, Németalföld, Norvégország, Paraguay, Perzsia, Szalvador, Spanyolország, Svédország, Svájc, Venezuela.

II. A Nemzetek Szövetségének első főtitkára:

Sir James Eric Drummond
őfőméltósága, K. C. M. G, C. B.

A jogi mű tartalmilag átfogja a hadisarc mértékét, a területek méterről-méterre történő leszakítási programját, a lakosok állampolgárságának átminősítését és tételekbe foglalt jogfosztásukat.

A Trianoni Békediktátum egy előre elkészített dokumentum volt. Erre utal az a precizitás, ahogyan a határokat kijelölték. Dűlőről-dűlőre, magassági pontról magassági pontra, folyók medréig és artéri szakaszáig sok oldalt vett igénybe a pontos határkijelölés tervezete. Ezt elképesztő szervezőmunkával réges-régen megcsinálták. Olyan régen, hogy egy csomó dűlőnév addigra elavult, az árterek az ország

belsejébe, a lapály felé húzódtak. A kijelölésnél a mérnöki munkában nem találtak az ominózus dülő neveket, s az árteret követve sokkal nagyobb területeket vettek el, mintha kizárólag csak a magassági pontokhoz méretezték volna a vonal kitérését.

”A Magyarbirodalom területéből hat állam részesedett. A Romániának juttatott darab a Magyarbirodalom területének 31,7%-a nagyobb, mint a Magyarországnak meghagyott egész terület, amely 28,6%-ot tesz ki.” (2. 35-36. oldal)

TÁBLÁZAT

1. Terület és népesség (1910). *Territoire et population (1910).*

Terület — <i>Spécification</i>	Terület <i>Territoire</i>		Népesség <i>Population</i>		
	km ²	%	szám - en <i>nombres</i> <i>absolus</i>	%	
Trianon előtti Magyarbirodalom <i>Hongrie d'avant le traité de Trianon</i>	325.411	100,0	20.886.487	100,0	
Territoire annexé {	Ausztriához csatolt terület — <i>à l'Autriche</i>	4.020	1,2	291.618	1,4
	Cseh-Szlovákiához csatolt terület — <i>à la Tcheco-Slovaquie</i>	61.633	18,9	3.517.568	16,8
	Jugoszláviához csatolt terület <i>à la Yougoslavie</i>	63.092	19,4	4.131.249	19,8
	Lengyelországhoz csatolt terület — <i>à la Pologne</i>	589	0,2	23.662	0,1
	Olaszországhoz csatolt terület <i>à l'Italie</i>	21	0,0	49.806	0,2
	Romániához csatolt terület — <i>à la Roumanie</i>	103.093	31,7	5.257.467	25,2
	Elcsatolt terület összesen — <i>Total des territoires détachés de la Hongrie</i>	232.448	71,4	13.271.370	63,5
Mai Magyarország — <i>Hongrie actuelle</i>	92.963	28,6	7.615.117	36,5	

Magyar Statisztikai Szemle (2) Hungária 1938

E fejezetben két pont is van, amely segíthetne rajtunk. (11. és 13. cikk) Vítás esetekben ”barátságosan” észrevételt lehet tenni, választott bíróság elé lehet vinni az ügyet, de hiába minden. Ezek a ”cikkek” nem ránk, a ”másrészről” országra, hanem a győztesek(?) ”egyrészről” csoportjára vonatkoznak.

”Egyességokmány”

a Magyarország határai című leírás (11-16. oldal). Ezt is tüzetesen végigolvastam és gondolatban körbejártam a fájdalmas sebet, melyet hazánk testén ejtettek. Édesanyám tanítónő volt ekkoriban Biharkeresztúron, s gyakran elmesélte, hogy félreverték a harangot és az egész falu menekült a románok elől. Az edelényiektől tudom, hogy a falu melletti erdő széléig jöttek a cseh határőrök és a mérnökök. Kaszával, vasvillával üzték vissza őket. A törvényben szinte minden sorban szerepel a ”körülbelül” szó, s ez külön veszteséget okozott a magyaroknak. Nem tudom soha nem hallottam róla, volt-e magyar földmérő mérnök a kitérésnél. Mindenki csak románokról, csehekről beszélt a régi ismerőseim közül.

Határrendező bizottságokat rendelt el a törvény, s a tagok összeállítását is felvállalta (29. cikk). Ez a cikk lehetőséget ad a ”határvonalrészek felülvizsgálatára, figyelembe véve a helyi gazdasági érdekeket”. Ez lenne talán még ma is egy adott lehetőség a határrészeken élő magyarság sorsának megmentésére.

A fenti cikk a mérnökök (kitézők)apidíjára is utal, amelyet a határ két oldalán lévő államoknak kellett fizetni. Hol lehetnek azok a magyar mérnökök, akik ezért pénzt vettek fel. En ilyesmiről soha nem halottam (6. jegyzetpont)

III. Rész

Európára vonatkozó politikai rendelkezések (16-19. oldal)

Azokat az országokat említi, ”akik” javára Magyarország lemond mindazokról a jogokról és igényekről, amelyekre számot tarthatna a volt Magyar-Osztrák Monarchia azon részeiről... amelyeket... a Szövetséges és Társult Hatalmak 1919. szept. 10-én Olaszországhoz tartozónak ismert el” (36. cikk). Ugyanígy fogalmaz a Szerb-Horvát-

Szlovén Állam, Románia, Cseh-Szlovák Állam, Fiume vonatkozásában.

Ausztriáról szó sincs!

Az Ausztriának elvett terület NINCS TÖRVÉNYBE foglalva.

IV. Cím

Kisebbségek védelme (19-20. oldal)

A határon túli kisebbségről van szó gondoltam, mégis "Magyarország kötelezi magát arra, hogy a jelen címben foglalt rendelkezéseket alaptörvényeül fogadja el és semminemű törvény, rendelet, vagy hivatalos intézkedés ezekkel a rendelkezésekkel nem lesz ellentmondásban." (54. cikk) Miről van itt szó valójában?

Vagy talán tévedek, s a kisebbség fogalma nem az elszakítottakra vonatkozik, hanem Csonkamagyarország lakosaira, mert a törvénykezés úgy folytatódik, hogy "Magyarország kötelezi magát, hogy az ország minden lakosának születési, nemzetiségi, nyelvi, faji, vagy vallási különbség nélkül az élet és szabadság teljes védelmét biztosítja". (55. cikk)

Úgy éreztem, nem tudok magyarul, vagy elment a józan ítélőképességem. Lázasan olvastam tovább, hol találok egy árva félmondatot az elszakított magyarok védelmére, azonban csak fenyegetést találtam.

Magyarországgal szemben a Nemzetek Szövetségének védelme alá kerül mindenki, aki Magyarországon kisebbségi, s a Nemzetek Szövetségének Tanácsa bármikor ellenőrizheti a Magyarországon élő más nemzetiségiek jogainak sértetlenségét. (60. cikk)

Az állampolgárságról szóló VII. Cím (61-66. cikk) röghöz köti a kinn szorult magyarságot, akik "magyar állampolgárságukat elvesztik és... opcióval"

a főhatalmat gyakorló ország állampolgárai lesznek.

Az egyes európai államokra vonatkozó politikai rendelkezések alatt Magyarország elismeri a Nagy hatalmaknak Belgium, Luxemburg, Schleswig, Törökország-Bulgária, Olaszország és az Orosz Államok érdekében vagy ellenében hozott döntéseit. (67-77 cikk)

Itt végre szóba került Ausztria.

5. Ausztria.

71. cikk. Magyarország Ausztria javára lemond a volt Magyar Királyságnak azokra a területekre vonatkozó minden jogáról és igényéről, amely területek Magyarországnak a II. rész (Magyarország határai) 27. cikkének 1. pontjában megállapított határain kívül esnek.

A fentebb megjelölt határvonalak a helyszínén való megállapítására a jelen Szerződés életbelépését követő tizenöt napon belül héttagú bizottságot kell alakítani, amelynek tagjai közül ötöt a Szövetséges és Társult Fő hatalmak, egyet Magyarország és egyet Ausztria neveznek ki.

A jelen cikkben érintett területek lakosainak állampolgársága a 61. és a 63-66. cikkek rendelkezéseinek megfelelően nyer szabályozást.

Tehát pontosan tudnunk kell, hogy az Ausztriához csatolt országrész elszakítása nem ugyanazon törvénycikk alapján történt, mint a többi. A többi szomszédos állam az Egységokmány Magyarország határai elnevezésű szakasz rendelkezése alapján kebelezte be hazánk nagyobbik felét. Ausztria azonban csúsztatással, abban a csoportban, ahol Luxemburg, Belgium stb. sorsáról intézkedtek. Ha valaki 1921-ben ilyen tüzetesen végigolvasta volna a törvényt, ez ellen azonnal tiltakozhatott volna. Az általános rendelkezések alatt mossa össze a törvény az Ausztria és a többi

szomszédos ország jogilletősége közötti ellentmondást (IX. cím). Itt már közösen tünteti fel Ausztriát a többi szerencsés szomszédállammal. (74. cikk)

Viszont, mégis elkövet a törvény egy baklövést. A 75. cikkben kötelezi Magyarországot, hogy mondjon le azon területeiről, amelyeket a II. rész (Magyarország határai) 27. cikkében felsorol. Itt NEM SZEREPEL AUSZTRIA.

Lehet, hogy most 2008-ban jobb az örségi magyaroknak Ausztriában élni, mint Magyarországon, de 1921-ben még menthető lett volna ez az országrész. Itt a jog támadható volt. Valami miatt nem élt a magyar állam ezzel a lehetőséggel.

A IV. rész, Magyarország Európán kívüli "érdekeit" szabályozza. (79-101. cikk) Ma már értem miért foglalták törvénybe, hogy a világ minden csücskében létező négyzetméterről lemondunk. Ők jobban tudták mint mi, hogy még sokfelé élnek turáni népek, akik szívesen társulnának Magyarországgal. Tovább működött az asszír jelenség, de a XX. században nem sziklába vésték, hanem nyomtatott törvénnyel láncolták ránk a rabbilincset.

Ez a megfogalmazás is szíven ütött, hogy érdeknek nevezi azt, ami hátrány. Talán a tényeken túl a cinikus megfogalmazás volt a lelki fájdalom forrása.

Ezután a hadsereg rendezésére került sor (102-119. cikk). Rendelkeztek a hadihajózás, a léghajózás kérdéseiről (120-132. cikk), a hadihajókról (144-154. cikk) sírhelyekről (155-160. cikk).

A jóvátétel (161-199. cikk) részleteit már ne firtassuk, elmosta a történelem. Egy mondat azonban figyelemreméltó, s e mondat értelméből nem rekesztették ki Magyarországot:

"Ha az érdekelt Kormányok nem tudnának a kérdéses pénzügyi feladatokra nézve megegyezést létesíteni, vagy ha valamelyik Kormány nézete szerint az ő

állampolgárai nem részesülnek méltányos elbánásban, a Jóvátételi Bizottság valamelyik érdekelt Kormány kérelmére egy vagy több döntőbíróat nevez ki, akinek, vagy akiknek határozata végérvényes" (198. cikk)

Rendezték a vámszabályokat (200-207. cikk), s a hajózást, majd kitértek a tisztességtelen verseny lehetőségének kiküszöbölésére (210. cikk). Megvédték a nagyhatalmak priviláigizált gazdasági jogait, s az államunkat kötelezték a Szövetséges és Társult Hatalmak gazdasági jogainak megvédésére Csonkamagyarországban.

Rendelkeztek a konzulátusokról és a nemzetközi szerződésekről (211-230. cikk), majd a III. cím alatt a tartozásokról (231. cikk, 5 oldalon részletezve).

Magyarországnak minden személyes adósságot fel kell vállalnia, amelyet előterjesztenek. A IV. cím alatti javak, jogok és érdekek is kizárólag a győztesek javai, jogai és érdekei. A szövetséges és Társult Hatalmak állampolgárai kérhettek kártérítést (232. cikk), s a Magyar Állam köteles volt azt kifizetni, teljesíteni "a háború előtt érvényben volt törvények szerint" (78. old. a. bek.)

A 232. cikk megdöbbenítő rendelkezését a 13 paragrafusban hozza (83. old.). A magyar hatóságok kötelesek átadni az összes levéltárakat, okmányokat, iratokat, vagyis a teljes magyar múltat. Ez volt a XX. században az a pillanat, amely akkor adatott meg hajdanában Asszurbanipálnak, amikor a lenyilazott turáni oroszánt lépcsőnek használva hatolt fel a zikkurat istennek fenntartott legfelső termébe.

Ezután szerződésekről, biztosításokról intézkedett a törvény szörszálhasogató alapossággal (234-245. cikk), nehogy a külföldi biztosító társaságok kárt szenvedjenek.

Az elcsatolt területen élő magyaroknak a csonka hazában maradt birtokairól gondoskodik a törvény, nagy bőbeszédűséggel, de mindinkább az

alapítványok, társaságok zökkenőmentes működéséről.

Kitér a közlekedésre, mind a légi, mind a vízi hajózásra, (XI. rész - XII. rész) majd új számozást indítványozva a Duna jogaira tér rá. (I-II. fejezet) (274-293. cikk)

Rendezi a vasutakat (294-308. cikk), a távirókat és távbeszélőket (309-313. cikk).

Munka cím alatt az "igazságosság és az emberiség érzésétől áthatva" (110. oldal) egy állandó szervezetet hoztak létre, hogy a "világ békéjét állandóan biztosítsák" (u. ott). Ez a Nemzetközi Munkahivatal. A törvény részletesen szabályozza a hivatal tagjait és működését. (314-351. cikk) A Munkahivatal beleolvad a Vizsgálóbizottság jogkörébe, amely az Állandó Nemzetközi Bíróság előkészítő szerve volt. (351-355. cikk)

Itt fordul elő a "vétkes Kormány" kifejezés (348. cikk). Teljesen világos, hogy a kitétel a munkajogot sértő kormányra vonatkozik és nincs semmi utalás arra, hogy Magyarországot értették alatta. Bármelyik állam lehetett munkajogilag "vétkes". A törvény utóélete mégis, ezt a szót ragadta meg, emelte ki és használta a magyarok megbélyegzésére.

A 364. cikk végén láthatók az aláírások, melyek között legutolsós a két magyar hivatalnoké. Jegyzőkönyv és Nyilatkozat zárja az okiratot. Ennek 7. paragrafusa közli, hogy "a békeszerződéshez tartozó térkép a jelen törvényhez van csatolva, mint annak kiegészítő része.

Ez az a térkép, amely több évezred óta kirajzolódott azok szemében, akik a történelmi kor századait a turáni népek kiirtására használták fel. 1921-ben ez a térkép az ellenséges világ akaratát tükrözte, mely kívülről pusztította a magyarságot, nyirbálta a szent határokat.

Ma a gonosz beférkőzött és az asszír módszereket felülmúló találékonysággal, mármint az abortusz genocidiumával, az egészségrontással, a korrupciós nemzetárulással, az értékek kótyavetyélésével, kromoszómakeveréssel,

génmanipuláció, az isteni erkölcs cinikus kicsúfolásával, minden emberi érték lábbal tiprásával, lazán és a szemünkbe vigyorogva működtetik azt a történelmi gépezetet, amely Isten fiainak a TUR-AN népnek teljes megsemmisítését tűzte ki célul.

Mint mindenkinek, nekem is Jézus példája rémlett fel lelkemben, mert a nemzetet, mint élő szervezetet ítélték halálra. Viszont Jézus mellett felszólt Arimátiai József és Pilátus átlátta büntelen voltát. A katona szivaccsal enyhítette szomjúságát s Veronika letörölte véres verejtékét. Mellettük nem állt egyetlen jótét lélek sem. A két magyar hivatalnok BERNÁRD Ágost népjóléti és munkaügyi miniszter, továbbá tordai DRASCHE Lázár Alfréd rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter ellenvetés nélkül aláírta a diktátumot, vagyis ítéletvégrehajtói szerepet vállalt.

Az én szavam a nemzeti bánaté, én nem jogászodom. Mint magyar állampolgár, kell, hogy ismerjem legfőbb törvényeinket, így a Szent István intelmeiben foglaltakat, a Szent László, Könyves Kálmán, III: Béla, II. András törvényeit, s Werbőczy 3 kötetes gyűjteményét, amely átfogja az előzményeket.

(4. jegyzetpont)

Az Aranybulla (1222)

II. András törvénye pár oldalas mű, amely kitér az ország minden nemzetiségű népének egyetemes jogbiztonságára. Kitér minden foglalkozási ágat művelő csoport szabadságjogának biztosítására, továbbá köteleességteljesítéseire. Így ezen belül került sor a királyra is, akit ugyancsak megerősített az Aranybulla jogaiban és kötelezettségeiben.

Ezt a törvényt soha senki nem vonta vissza, tehát máig érvényes. Az Aranybulla kötelezővé teszi a határok védelmét, s azóta

minden király megesküdtött rá, sőt Horthy Miklós kormányzó esküjében is tett ilyen értelmű vállalást. „Magyarország és társországi határait, és mi ezen országokban bármi jog és címen tartozik, el nem idegenítjük, se meg nem csonkítjuk, sőt amennyire lehet, gyarapítjuk” (3).

Az országhatárt századokon át törvény védte és királyi esküszó. Trianonban egy hivatalnok aláírta szentesítette Magyarország megsemmisítését. Mivel az aláíró nem volt kompetens személy, aláírása érvénytelen. Magyarország elvileg nem fogadta el a Trianoni Békediktátumot, hanem, mint a háború egyedüli vesztesének nyilvánított „vétkes” országot keresztre feszítették és felnégyelték.

Az, hogy megmaradtunk, hogy mégis létezőnk, az Isten kegyelmének köszönhető s regnáló királynőnk, Boldogasszonyunk égi jogvédelmének. Az égi presztízis nagy erő, melynek hatását érezve megkísérelhetnének jogaink gyakorlását, a népfelség elvét.

A népfelség elvén beadni a petíciót minden aláíró fél kormányának. A népfelség nevében dűlőre vinni jogaink érvényesülését.

Javaslat

A Magyarok Világszövetsége elég erős potenciál a nemzetközi megjelenéshez. Apparátusa szervezze az adminisztrációt. Az itt megjelent nemzeti felelősségtudattal rendelkező magyarok pedig kísérjük figyelemmel a munkát, havonta találkozzunk. Rónai Lászlóné és Botos László készítse el a petíciót magyar és angol nyelven, amelyeket az 1921-es Nagyhatalmak mai kormányaihoz kell elküldeni, a népfelség nevében, melynek kormányzó szerve lehet a Magyarok Világszövetsége és elnöke, ellenőrző és tanácsadó szerve pedig az itt jelenléti íven (meghívón) szereplő magyarok gyülekezete.

A petícióval a Magyarok Világszövetsége vegye fel a diplomáciai

kapcsolatot az érintett hatalmakkal. (5. fejezetpont)

Ennek érdekében lehet elindítani a brüsszeli tüntetéssorozatot

Jegyzetek:

1. Az 1921. évi XXXIII. Törvénycikk. A Trianoni Békeszerződés teljes szövege
2. Magyar Statisztikai Szemle. Hungária Szent István király emlékezetére 1938
3. 1867. törvénycikk belekerült a törvénygyűjteménybe
4. Törvények és szokások 259-264. old. In: KERÉKGYÁRTÓ ÁRPÁD: Magyarország művelődésének története, különös tekintettel... államélete kifejlésére Krupinszki János. Pest. 1859
5. CZÖVEK István: Magyar hazai... könyvből tanítások... Tratner János betűivel. Pesten. 1822.
6. A határrendező bizottságok működése 92-93. old. In: Faluhelyi Ferenc: Magyarország közjoga I. kötet. Karl könyvesbolt kiadása. Pécs. 1926.

[a trianoni békediktátum tárgyalásánál hivatkozik Buday László: A megcsonkított Magyarország. 1921. című könyvére, amelyet nem tudtam most kézbe kapni.]

Összefoglalás

Előadásomban a trianoni békediktátum törvényét elemeztem, hogy kiemelhessek egy mondatot, amely a határon túli magyarok érdekében foglaltatott bele. A 123 oldalon egy sor sem volt, amely a magyarok védelmét szolgálta volna.

Bebizonyítható azonban, hogy Ausztria nem a békediktátum törvényességével, hanem a törvénybe iktatott csúsztatással kapott területeket Magyarországból.